HAIMO ALTISSIODORENSIS. (PS.-)HIERONYMUS
Zwettl 3. Drittel 12. Jh.
Seite 120r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

munera ñ oblata ante altare relinq̃re
uber & ꝓ pus frī recōciliari. Cū enī dñs
nr̄a ñ ñ ꝓpt̄ nos querat̄ uiu pacis ho
stiā nequaq̃ offerre possum. quādiu
frī impacificī sum. Nec putandū ē q̃d
ea tantūm munera offerim. cū manib̄
oblationē ante altare deportam. si q̃n
do orōni. doctrīe ymnis. psalmis. & ali
is spīritalib̄ donis insistim. cū p̄ceuni
ū & ingluias carnē maceram. cū eleno
sinas t̄bum. hospitē suscepim. nudū
coopim. & cetā his similia pietat̄ opa
implem. tē munera dō offerim. Cauen
dū q̃ sūmope ē ne malū discordie ēta
aliquē in corde teneam. & ꝓpt̄ hoc nr̄a
munera in ēspectu dī accepta ñ str̄ q̃m
placabile dō hostiā ut dictū ē offerre
ñ possum. quādiu p̄xīmis inplacabi
les sum. Templū nr̄m spūalit̄ interior
ē homo. altare fides. Nl orandū aū q̃a
ñ aut̄ sitū habes aliq̃d aduersus frēm
tuū. si fr̄ tuus h̄t aliq̃d aduersū te.
I ē enī fr̄ aduersū nos aliq̃d h̄t. q̃ndo eū
nos in aliq̃ lesim. unde ei recōciliari de
bem. Nos aut̄ habem aduersū ullum.
q̃ndo nos ledit̄ Pgendū q̃ ē ad utiu. q̃
peccauit ad recōciliationē. & si ueniā
petere uoluerit. q̃d in nobis peccauit
eleniter dimittendū ē. ꝓpt̄ hoc q̃d dñs
ait̄. Cū stabitis ad orandū dimittite
siq̃d habetis aduersus aliquē. ut & pat̄
ur̄ q̃ in celis ē dimittat̄ uob̄ pecca ura.
Si aū ueniā postulare noluerit. spūales
frīs secretū mittendi s. q̃ eū adhumilita
tis satisfactionē. puocent. uerta p̄cep
tū dīi dicentis. Si te audire noluer
it fr̄ tuus. adhibe tecū adhuc unū.
aut duos. ut in ore duoꝝ. l. tū testū

stet omē uerbū. Si aut̄ ēt̄ maxē su
pbus pseuerauerit ille q̃ uite peccauit.
ñ necesse ē ut tu ab eo ueniā petas. si
tam ꝓpt̄ dīm ex toto corde dimitte.
ut securi accedens ad altare dicē possi.
Dimitte nob̄ debita nr̄a sic & nos dimit
tim debitorib̄ nr̄is. ut impleat̄ in no
bis q̃d ait̄ Si dimiseritis hoib̄ peccata
eoꝝ. & pat̄ ur̄ celestis dimittet uobis
peccata ura. Pgendū ē q̃ ad eū recōcili
andū ñ pedib̄ corpis si moib̄ animi.
ut te humili affectu pternas frī. ad q̃
in ēspectu dī eū mun̄ius offerre benig
na cogitatione curris. Qd si ex utq̃
parte negligentia ēt̄ugerit. ab utraq;
ueniē satisfactio ꝓcedere debet. Hec
tam discretio in hac recōciliatione ob
seruanda ē. ut si ille q̃ aliū lesit. l. tēpo
rale dapnū intulit. q̃d iniuste abstu
lit. iuste restituat. Si aut̄ ūbo aut ēt̄
uo tantū primo fecit iniuriā. sufficere
credit̄ sola ueniē postulatio ad sat̄
factionē. Vnde post recōciliationē. ad no
dī. Cū tē ueniens offeres munū tuū. Sed
forte diē aliq̃s. Cū q̃s ē adūsari ms. cū
q̃ recōciliari me iubet dīs ms. cui res
pondendū ē. q̃a aduersari iste sermo
dī intelligit̄. Q. recte nr̄ aduersari dī. q
ñ q̃d ēt̄ari stū nr̄ē salutis. si q̃a ēt̄ adiecit
nr̄ē carnalū uoluptatū. Verbi grā. car
nalis delectatio ꝓtrahere te cupit ad
adulteriū. ēt̄ari aut̄ t̄ sermo dī clamat.
adulteri regnū dī ñ possidebit̄. Ait apls.
Fornicatores & adulteros iudicabit̄ dñs.
Cū dīs. Q. uiderit mulierē ad ēcupiscen
dū eā. ꝛ rl. Si q̃ audita hac uoce uiceri
carnalē delectationē. ēcordasti cū ad
uersario tuo in bono tuo. Suggerit̄ t